

Everghetinos - Tema 10 (1) (Ρουμανικά, Romanian)

Despre faptul că, după ieșirea din

trup, sufletul are parte în văzduh de cercetare înfricoșătoare, căci duhurile rele îi ies în cale și îi împiedică urcușul

1. Din Viața Sfântului Antonie cel Mare

Odată, pe când Sfântul Antonie urma să mănânce, sculându-se să-și facă rugăciunea, pe la ceasul al nouălea, a simțit că e răpit cu mintea; și, străin lucru, pe când stătea, se vedea pe sine însuși de parcă era în afara lui, călăuzit de unii prin văzduh. Apoi a văzut pe unii amarnici și cumpliți, stând în aer și vrând să-l împiedice să treacă. Cei care-l călăuzeau li s-au împotrivit, dar aceia au prins a-i cere socoteală, de nu cumva le este dator. Vrând astfel să înceapă socoteala de la naștere, însoțitorii lui Antonie i-au împiedicat, spunându-le: “Pe cele [făcute] de la naștere, Domnul le-a șters. E îngăduit să se facă socoteala [numai] de când a devenit monah și s-a făgăduit lui Dumnezeu”. Atunci, de vreme ce ei îl învinuiau fără a putea dovedi, drumul i s-a făcut slobod și fără de opreliște. S-a văzut deîndată venind, stând lângă el însuși și că este iarăși întreg Antonie.

[\(περισσότερα...\)](#)